

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1So/76/2012
Identifikačné číslo spisu:	6012200170
Dátum vydania rozhodnutia:	12.03.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:6012200170.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Eleny Berthotyovej PhD. a Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD., v právnej veci navrhovateľa: I., nar. XX. N. XXXX, bytom R., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, Bratislava, ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 26Sd/38/2012-23 zo dňa 20. septembra 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 26Sd/38/2012-23 zo dňa 20. septembra 2012 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozsudku potvrdil rozhodnutie č. 540 722 1039 0 z 09. decembra 2011, ktorým odporkyňa podľa § 70 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) zamietla žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok s odôvodnením, že podľa posudku posudkového lekára Sociálnej poisťovne, pobočka Žiar nad Hronom zo dňa 29. novembra 2011, nie je invalidný, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že ich náhradu navrhovateľovi nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že podľa názoru súdu konanie odporkyne, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozhodnutia bolo realizované v súlade so zákonom a zákonné a vecne správne bolo i napadnuté rozhodnutie. Správny orgán postupoval správne, keď pre posúdenie žiadosti navrhovateľa o priznanie invalidného dôchodku posudzoval mieru poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Správne vychádzal z posudku posudkového lekára pobočky Sociálnej poisťovne, ktorý bol vo svojom obsahu potvrdený aj posudkovým lekárom ústredia, pretože on je podľa platnej právnej úpravy výlučným kompetentným subjektom na posudzovanie zdravotného stavu poistencov pre účely ich prípadnej invalidizácie. Pri preukázaných zdravotných ťažkostiach navrhovateľa považoval

správne za jeho rozhodujúce zdravotné postihnutie poruchu rovnováhy, ktoré s ohľadom na stredne ťažké prejavy správne zaradil pod príslušnú položku v rámci prílohy č. 4 k zákonu o sociálnom poistení a pokles jeho pracovnej schopnosti vyjadril na hornej hranici možného percentuálneho rozpätia. Pridružené zdravotné ťažkosti navrhovateľa, a to esenciálnu hypertenziu II. WHO, cervikalgie či somatoformnú poruchu správne nepovažoval za posudkovo významné, pretože ich závažnosť nedosahovala stupeň invalidity a v prípade psychických ťažkostí navrhovateľa tieto boli krátkodobé v liečbe, preto nenapĺňali zákonný predpoklad dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu liečbou neovplyvniteľného, a preto ich nebolo možné v percentuálnom vyjadrení zníženej pracovnej schopnosti navrhovateľa zohľadniť. Z navrhovateľom predložených odborných lekárskeho nálezov na pojednávaní pred krajským súdom nezistil krajský súd iný, resp. závažnejší stav jeho zdravotných ťažkostí než ten, z ktorého posudkoví lekári vychádzali, preto nepovažoval za potrebné doplnenie dokazovania. Neurologické a psychiatrické nálezy dokumentovali prebiehajúcu liečbu, ortopedickým vyšetrením bol zhodnotený nález na lokomočnom aparáte navrhovateľa s miernou poruchou funkcie, gastroenterologický nález svedčil o colon irritabile syndróme ostatným nálezom v norme, a urologické nálezy svedčili o liečbe akútnych ťažkostí.

Pri preukázaných zdravotných ťažkostiach navrhovateľa bola posudkovými lekármi sociálneho poistenia konštatovaná 25 %-ná miera jeho zníženej pracovnej schopnosti, na hornej hranici možného percentuálneho rozpätia pri rozhodujúcom zdravotnom postihnutí, tzn. že dôvodne nebol uznaný za invalidného.

Proti rozsudku podal navrhovateľ včas odvolanie, v ktorom namietal, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam pretože nezistil závažnejší stav jeho zdravotných ťažkostí napriek tomu, že predkladal lekárske nálezy z kontrol u psychiatra, z ktorých posledná bola dva dni pred pojednávaním. Súd nezohľadnil skutkové zistenia lekárskeho odborného nálezu MUDr. C. z 21.08. a 18.09.2012 a tieto nebral do úvahy, hoci už v prvom z nich sa konštatovalo, že prognóza quoad labor. Et sanationem nepriaznivá. Žiadal, aby jeho odvolanie bolo posúdené kladne a bola mu priznaná aj náhrada trov konania.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhla napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť ako vecne správny s odôvodnením, že navrhovateľ v odvolacom konaní neuviedol žiadne také nové skutočnosti, ktoré by spochybňovali úplnosť, objektivitu a presvedčivosť posudkov posudkových lekárov sociálneho poistenia spochybňovali alebo vyvrátili. Odporkyňa poukázala na povinnosť preukázať skutočnosti rozhodujúce na nárok na invalidný dôchodok v rámci dokazovania, kedy je účastník konania povinný navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení, preto námietky uvádzané navrhovateľom v odvolaní o neúplnom zistení jeho zdravotného stavu považuje za nedôvodné. Navrhovateľ v konaní nepreukázal, že by jeho zdravotný stav bol zhoršený v rozsahu odôvodňujúcom určenie vyššej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, preto mu nárok na invalidný dôchodok nevznikol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 12. marca 2013 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Podľa § 71 zákona je poistenec invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou (ods. 1).

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobu nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej, duševnej a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby (ods. 3).

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje na základe lekárskeho správ a údajov

zdravotnej dokumentácie a komplexných vyšetrení a ich záverov (ods. 4).

V konaní o preskúmanie rozhodnutí odporkyne o dávkach dôchodkového poistenia, v rámci ktorých sa rozhoduje o invalidnom dôchodku (§ 70 zákona), je nevyhnutnou požiadavkou dôsledne objasnený zdravotný stav žiadateľa o dávku z hľadiska určenia miery poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Vzhľadom na to, že posúdenie dlhodobosti nepriaznivého zdravotného stavu a jeho následkov na schopnosť občana vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti, vo veciach sociálneho poistenia je dokazovanie v tomto smere zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia príslušnej pobočky, resp. ústredia (§ 153 ods. 5 zákona).

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu súd zistil, že navrhovateľ žiadosťou zo dňa 29. novembra 2011 požiadal o invalidný dôchodok od 25. novembra 2011. Zdravotný stav navrhovateľa bol posúdený dňa 29. novembra 2011 posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočka Žiar nad Hronom so záverom, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím navrhovateľa je zdravotné postihnutie zaradené do Kapitoly VII - choroby zmyslových orgánov, oddielu B - sluch, pod položku 7 - objektivizované poruchy rovnováhy (poruchy vestibulárneho ústrojenstva), písmeno b - stredne ťažká forma, ktoré odôvodňujú 25 %-ný pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Z posudku vyplýva, že ostatné ochorenia, ktoré nie sú rozhodujúcim zdravotným postihnutím, ale svojou podstatou neovplyvňujú funkčný stav organizmu, posudkový lekár nenašiel percentuálnu mieru poklesu schopnosti zárobkovej činnosti.

Po podaní opravného prostriedku bol zdravotný stav navrhovateľa posudzovaný dňa 23. februára 2012 posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne - ústredia, so sídlom v Banskej Bystrici, ktorý na základe stanovenia zhodnej diagnózy dospel k rovnakému záveru vylučujúcemu invaliditu u navrhovateľa. Posudkový lekár po vyhodnotení záverov odborných vyšetrení (neurologických, audiometrického, ECHOKG, ergometrického a psychologického) potvrdil, že rozhodujúce ochorenie pre stanovenie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť - nešpecifikovaná porucha vestibulárnej funkcie - vertiginózne ošial' stredne ťažkého stupňa odôvodňuje mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 25 %.

Odvolací súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi dôvodmi rozsudku krajského súdu, ktorý po preskúmaní napadnutého rozhodnutia odporkyne postupom podľa § 250l a nasl. OSP dospel k záveru, že rozhodnutie a postup odporkyne pred jeho vydaním boli správne a v súlade so zákonom.

Podľa názoru odvolacieho súdu, je z postupu krajského súdu zrejmé, že dôsledne skúmal, či závery podaných posudkov majú podklad v lekárskejších nálezoch a vyšetreniach všetkých zdravotných problémov, ktoré navrhovateľ udával, najmä tých, ktoré sú z objektívneho hľadiska spôsobilé znížiť jeho pracovný potenciál. Krajský súd preto nepochybil, ak na základe výsledkov vykonaného dokazovania ku dňu vydanie rozhodnutia považoval rozhodnutie odporkyne za správne a odvolaniu navrhovateľa nevyhovelo.

Navrhovateľ nepredložil v odvolacom konaní žiaden relevantný dôkaz, ktorý by tento záver spochybňoval, alebo ktorý by nasvedčoval inému rozsahu zdravotného poškodenia, ako bol v čase posudzovania pred vydaním rozhodnutia a následne po ňom ustálený. Neuvedol nič nové, s čím by sa posudkoví lekári sociálneho poistenia neboli zaoberali a v tomto smere nemožno hodnotiť ani dodatočne navrhovateľom predkladané lekárske správy z psychiatrickej ambulancie z 21.08, 18.09 a 16.10.2012 ako také, ktorá by boli v rozpore so závermi posudkových lekárov, resp. by nasvedčovali inému ako v čase posudzovania zistenému skutkovému stavu. Z týchto správ nevyplývajú žiadne nové závery, na ktoré by posudkoví lekári neboli prihliadli vo svojich posudkoch. Pochybnosti navrhovateľa o tom, že jeho zdravotný stav nebol v konaní správne posúdený, preto súd považoval za nedôvodné, vyvolané len jeho subjektívnym presvedčením, čo nie je dôvod na spochybnenie správnosti skutkových zistení a záverov prijatých v konaní. Všetky v konaní predložené posudky posudkových lekárov sú z hľadiska skutkového úplné, dostatočne podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi, ako aj zdravotnou

dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú. Nebol preto daný dôvod na ďalšie dokazovanie. Ak by sa však v budúcnosti zdravotný stav navrhovateľa zhoršil, nič mu nebráni opätovne podať žiadosť o prehodnotenie jeho zdravotného stavu.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania, podľa názoru odvolacieho súdu, krajský súd dôvodne považoval rozhodnutie odporkyne za správne a odvolaniu navrhovateľa nevyhovel. O zákonnosti takéhoto postupu nemal pochybnosti ani Najvyšší súd Slovenskej republiky a preto jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a § 224 ods. 1 OSP tak, že ich náhradu navrhovateľovi nepriznal, pretože v odvolacom konaní nebol úspešný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.